

© Совет на Европа/ Европски суд за човекови права, 2012. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот. За понатамошни информации видете ја целосната назнака за авторски права на крајот на овој документ.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Информативна белешка за судската пракса на Судот бр. 103
декември 2007

Islamic Republic of Iran Shipping Lines против Турција - 40998/98

Пресуда 13.12.2007 [Секција III]

Член 34

Жртва

Компанија во државна сопственост што делува со правна и финансиска независност: *статусот на жртва е потврден*

Член 1 од Протокол 1

Член 1 став 2 од Протокол 1

Контрола врз користењето на имот

Арбитарно запленивање, во траење од над година време, на брод и негов товар под сомневање на трговија со оружје: *повреда*

Факти: Во октомври 1991 турските власти запленија брод во кипарска сопственост изнајмен од апликантот, зашто се сомневаа дека оружјето што тој го пренесуваше било наменето за криумчарење. Беше поведена кривична постапка против неколкумина од екипажот на бродот. Во декември 1991, по истрагата, турското Министерство за надворешни работи потврди дека товарот превезуван од апликантот припаѓал на Иран и дека запленивањето не може да се оправда со наводната „воена состојба“ меѓу Турција и Кипар. Турските судови, на крајот, донесоа ослободителна пресуда за членовите на екипажот и во декември 1992 го ослободија пловниот објект. Во последователната граѓанска постапка, апликантот не можеше да добие надомест за штетата што му беше нанесена поради запленивањето на пловниот објект.

Право: Член 34 – Владата прво приговори дека апликантот немал *locus standi* бидејќи бил корпорација во државна сопственост и дека оттука не може да се разграничи од Владата на Исламската Република Иран. Судот, сепак, утврди дека, бидејќи компанијата – апликант, во суштина била регулирана со законот за трговски друштва и била правно и финансиски независна од

Државата, нема ништо што би сугерирало дека апликацијата е всушност поднесена од државата Исламска Република Иран.

Член 1 од Протокол 1 – Запленувањето на пловниот објект претставува контрола врз користењето на имот во смисла на став два од Член 1 од Протокол 1. Страните се договорија дека попречувањето има законска основа, но не се согласија околу опфатот и значењето на важечкото право. И покрај тоа што властите биле запознаени само два месеци по запленувањето дека товарот не е криумчарен и не претставува закана за турската национална безбедност, ситуацијата продолжила уште една година. Судот смета дека пловниот објект требало да биде ослободен најдоцна во март 1992, кога првостепениот суд донел одлука во таа смисла. Задржувањето на пловниот објект по тој датум е арбитрарно, бидејќи немало основа за сомневање дека е сторено криумчарење на оружје, ниту имало некое општо овластување да се заплени брод поради воената состојба меѓу Турција и Кипар. Понатаму, земајќи го предвид тоа што судовите го одбиле барањето на апликантот за надомест на штета, попречувањето на сопственичките права на апликантот било непропорционално.

Заклучок: повреда (едногласно).

На овој линк може да се најдат [Case-Law Information Notes](#)

© Совет на Европа/Европски суд за човекови права 2012

Официјални јазици на Европскиот суд за човекови права се англискиот и францускиот. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот, ниту Судот презема било каква одговорност за неговиот квалитет. Преводот може да се префрли од HUDOC базата на податоци за судската пракса на Европскиот суд за човекови права (<http://hudoc.echr.coe.int>) или од други бази на податоци со кои Судот го споделил. Може да биде репродуциран за некомерцијални цели под услов да се наведе потполниот наслов на предметот заедно со горната назнака за авторски права и споменувањето на Human Rights Trust Fund. Ако постои намера да се употреби некој дел од овој превод за комерцијални цели, Ве молиме контактирајте ги publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.